los habentes plenos adulterij ⁊ inceſſabilis
delicti: pelliciētes aīas inſtabiles: cor exerci
tatū in auaricia hñtes: maledictiōis filij de-
relinquētes rectā viā errauert ſicuti viā ba-
laam ex boſor: q̄ mercedē iniq̄tatis amauit
correptionē vo habuit ſue veſanie. Subiu/
gale mutū aīal in hoīs voce loquēs: phi-
Jude.i.c. buit pphe inſipientiā. ¶ Hi ſūt fontes ſine aq̄
⁊ nebule turbinibꝰ exagitate q̄bus caligo te
nebrarū reſeruat. Supbia eñ vanitatis lo/
quētes pellicet in deſiderijs carnis luxurie
eos q̄ paululū effugiūt. Qui i errore ꝯuſant
libtatē illꝭ pmittētes cū ipi ſui ſint corrupti
onis. A q̄ eñ q̄s ſupatꝰ eſt huiꝰ ⁊ ſuus eſt.
Si eñ refugiētes coinq̄natiōes mūdi in co/
gnitiōe dñi nr̄i ⁊ ſaluatoris ihū xpi: his rur
ſus implicati ſupant: facta ſunt eis poſterio
ra deteriora priorib. Melius erat eñ illis nō
cognoſcere viā iuſticie: q̄ poſt agnitionē re
trorſum ꝯuerti ab eo qd̄ illis traditū ē ſācto
mādato. Contigit eñ eis illud veri pūerbij
Pro.26. ¶ Canis reuerſus ad ſuū vomitū ⁊ ſus lota
Eſaie.28. et.56. in volutabro luti. III
Hiere.28. Hanc ecce vob chariſſimi ſecūdā ſcri
A bo epl'am in q̄bus vr̄am excito in cō
Docet aplus pcauere maliciā q̄ pueni et in ſcdo aduētu xpi ac dſcribit aduentus eiuſdem. monitō ſincerā mētē vt memores ſitis eoꝝ
q̄ pdixi vboꝝ a ſanctis pphetis ⁊ aploꝝ
vroꝝ pceptoꝝ dñi ⁊ ſaluatoris. ¶ Hoc pmū
ſcientes q̄ veniēt in nouiſſimis diebꝰ in de/
ceptiōe illuſores iux pprias ꝯcupias ambu
1.Ti.4.a. lantes dicētes. Ubi ē pmiſſio aut aduētus
2.Timo.3.a. eius. Ex quo eñ pr̄es dormierūt oīa ſic pſe
B uerant ab initio creature. Latet eñ eos hoc
volentes: q̄ celi erāt prius ⁊ terra de aq̄ ⁊ per
aquā ꝯſiſtēs dei vbo p q̄ ille tūc mūdus aq̄
inundatus perijt. Celi aūt q̄ nunc ſunt ⁊ ter
ra eodē vbo repoſiti ſūt igni reſuati in die iu
dicij pditōnis impioꝝ hoim. Unū vo h nō
lateat vos chariſſimi: q: vnꝰ dies apd dñm
ſicut mille anni: ⁊ mille anni ſicut dies vnꝰ. Nō
C tardat dñs pmiſſionē ſuam ſicut q̄dā exiſti
1.Teſ.5.a. mant: ſed patienter agit ppter vos nolens ali
Apo.3.a. q̄s pire ſed oēs ad pniam reuerti. ¶ Adueni-
et aūt dies dñi vt fur: in q̄ celi magno ipetu
tranſiēt: elemēta vo calore ſoluent: terra au
tē ⁊ oīa q̄ in ipa ſūt opa exurent. Cū igit hec
oi diſſoluenda ſint q̄les oportet vos eē in
ſāctis ꝯuerſationibꝰ ⁊ pietatibꝰ expectātes
⁊ pperātes in aduētū diei dñi: p quē celi ar
dentes ſoluent ⁊ elemēta ignis ardore tabe/
Eſaie.65. et.66. ſcent. Nouos vo celos ⁊ nouā terrā ⁊ pmiſ
Apoc.21.a. ſa ipius expectamꝰ in q̄bus iuſticia habitat
D Propter qd̄ chariſſimi hec expectātes: ſata
gite imaculati ⁊ inuiolati ei inueniri in pace
⁊ dñi nr̄i ieſu xpi longanimitatē ſalutē arbi/
tramini: ſicut ⁊ chariſſimꝰ frater nr̄ paulꝰ ſm da

tam ſibi ſapiam ſcripſit vob: ſicut ⁊ in oībꝰ
epl'is loquēs in eis de his in quibus ſunt q̄
dam difficilia intellectu: q̄ indocti ⁊ inſtabi/
les deprauāt: ſicut ⁊ ceteras ſcripturas ad ſuā
ipoꝝ pditionē. Uos igit frēs pſcientes cu-
ſtodite ne inſipientiū errore traducti excida
tis a ppria firmitate. Creſcite vo i grā ⁊ in co-
gnitiōe dñi nr̄i ⁊ ſaluatoris ihū xpi. Ipi glā
⁊ nunc ⁊ in diem eternitatis. Amen.

Explicit epl'a beati Petri apoſtoli ſecun-
da. Incipit argumentū in eplam beati Jo-
hannis apoſtoli primam.

Rationē vbi ⁊ q̄ deꝰ ipe ſit chari-
tas manifeſtat: ⁊ ſuſurrones fra-
trū: nec deum ſcire nec pios fieri
poſſe eouſq̄ diſſertat vt eē cōpro
bet homicidas eo q̄ odium ſit interfectiōis
occaſio.

Explicit argumentū. Incipit epl'a beati
Johannis apoſtoli prima. Capl'm I

Quod fuit ab A
initio: quod audiuimus qd Excludit a plus iohannes a ſocietate dei peccatores. ac affirmat deſes immunes nō eē a peccato niſi p cōfeſſionē.
vidimꝰ oculis nr̄is quod p
ſperximus: ⁊ manꝰ noſtre cō
trectauerūt de vbo vite ⁊ vi
ta manifeſtata eſt: ⁊ vidimꝰ ⁊ teſtamur ⁊ an
nunciamus vob vitā eternā q̄ erat apud pa
trem: ⁊ apparuit nob. Qd vidimꝰ ⁊ audiui/ B
mus annunciamꝰ vobis: vt ⁊ vos ſocietatē
habeatis nobiſcū: ⁊ ſocietas nr̄a ſit cū prē et
cū filio eius ieſu xpo. Et hec ſcribimꝰ vobis
¶ vt gaudeatis ⁊ gaudiū vr̄m ſit plenū. Et Joh.16.f.
hec eſt annūciatio quā audiuimꝰ ab eo: ⁊ an
nūciamꝰ vob q̄m deꝰ lux eſt: ⁊ tenebre in eo
nō ſunt vlle. Si dixerimꝰ q̄m ſocietatē habe C
mus cū eo ⁊ in tenebris ambulemꝰ: mētimur
⁊ veritatē nō facimꝰ. Si aūt in luce ambula D
mus ſicut ⁊ ipe eſt in luce ſocietatē habemꝰ ad
inuicem. ¶ ⁊ ſanguis ieſu xpi filij eiꝰ emūdat Heb.9.b.
nos ab omni peccato. Si dixerimꝰ q̄m pctm̄ Apoc.1.b.
nō habemꝰ: ipi nos ſeducimꝰ ⁊ veritas in nō
bis non eſt. Si ꝯfiteamur peccata noſtra fi-
delis eſt ⁊ iuſtus vt remittat nob peccata no
ſtra: ⁊ emundet nos ab oīni iniq̄tate. Si di-
xerimus q̄m nō peccauimus: mendacē faci/ A
mus eū: ⁊ vbum eius nō eſt in nobis. II
Filioli mei: hec ſcribo vobis vt non Inducit apoſtolus homines ad opus meritoriū. ac diſſuadet cupiditatem et hereſum.
peccetis. Sed ⁊ ſi q̄s peccauerit ad
uocatum habemꝰ apud patrē Je
ſum xpm iuſtum. Et ipſe eſt ppiciatio pro
peccatis noſtris: nō p nr̄is aūt tm̄ ſed etiā p
totiꝰ mūdi. Et in h ſcimꝰ q̄m cognouimꝰ eū
ſi mādata eiꝰ obſuamꝰ. ¶ Qui dicit ſe noſſe J.4.d.
eū: ⁊ mandata eius nō cuſtodit: mendax eſt
⁊ in eo veritas non eſt. Qui aūt ſeruat ver-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bum eius: vere in hoc charitas dei ꝑfecta ē
In hoc ſcimus qm̄ in ipo ſumus Qui dicit
ſe in xp̄o manere: debet ſic̄ ille ambulauit et
ipē ambulare. Chariſſimi: nō mādatū nouū
ſcribo vob: ſed mādatū vetꝰ qđ habuiſtꝭ ab
B initio. Mandatū vetꝰ eſt: v̄bū qđ audiſtis
Joh. 13. f. ¶ Iterū mandatū ſcribo vob: qđ verū eſt et
in ipo ⁊ in vob: q2 tenebre tranſierūt ⁊ verū
J. 4. d. lumen iam lucet ¶ Qui dicit ſe in luce eſſe: et
fratrē ſuum odit: in tenebris eſt vſq3 adhuc
Qui diligit fratrē ſuū: i lumie manet: ⁊ ſcan-
J. 3. c. dalum in eo nō eſt ¶ Qui aūt odit fratrē ſuū
in tenebris eſt: ⁊ i tenebris ambulat: ⁊ neſcit
quo eat: q2 tenebre obcecauerūt oculos eiꝰ.
Scribo vob filioli qm̄ remittunꝭ vob pecca-
ta: ꝓpter nomē eiꝰ. Scribo vobis p̄res qm̄
cognouiſtis eū q̄ ab initio eſt Scribo vob ado-
leſcentes: qm̄ viciſtis malignū. Scribo vob
infantes qm̄ cognouiſtis patrē. Scribo vobis
iuuenes qm̄ fortes eſtis: ⁊ v̄bū dei manet in
vob ⁊ viciſtis malignū Nolite diligere mū-
dum: neq3 ea q̄ in mundo ſunt. Si q̄s diligit
C mundū nō eſt charitas p̄ris in eo. Qm̄ om̄e
qđ eſt in mūdo ꝯcupia carnis eſt ⁊ ꝯcupiſcē-
tia oculoꝝ: ⁊ ſupbia vite: q̄ nō eſt ex p̄re: ſed
ex mūdo eſt. Et mūdus trāſit ⁊ ꝯcupiſcen-
tia eius. Qui aūt facit voluntatē dei manet
in eternū. Filioli: nouiſſima hora eſt. Et ſic̄
audiſtis q2 antichriſtus veīt: nūc antichriſti
mlti fcti ſunt. Vn̄ ſcimꝰ q2 nouiſſima hora ē
Ex nob ꝓdierūt: ſed nō erant ex nob Nam
ſi fuiſſent ex nob: ꝑmanſiſſent vtiq3 nobiſcū
Sed vt manifeſti ſint: qm̄ nō ſunt oēs ex no-
bis. S3 vos vnctionē habetis a ſancto: ⁊ no-
ſtis om̄ia. Nō ſcripſi vob q̄ſi ignorantibus
veritatē: ſed q̄ſi ſcientibꝰ eā: ⁊ qm̄ om̄e men-
D dacium ex veritate nō eſt Quis eſt mendax
niſi is q̄ negat qm̄ ih̄s nō eſt xp̄s. Hic eſt an-
tixp̄s q̄ negat p̄re3 ⁊ filiū. Oīs q̄ negat filiū
nec p̄re3 h3: q̄ ꝯfiteꝭ filiū: ⁊ p̄re3 h3 Vos qđ
audiſtꝭ ab initio: in vob ꝑmaneat: q2 ſi i vo-
bis ꝑmanſerit qđ audiſtis ab initio: ⁊ vos i
filio ⁊ patre manebitis. Et hec eſt repromiſ-
ſio quā ipē pollicitus eſt nobis vitā eternā.
Hec ſcripſi vobis de his q̄ ſeducunt vos: et
vos vnctionē quā accepiſtis ab eo maneat i
vobis. Et nō neceſſe habetis vt aliquis do-
ceat vos: ſ3 ſicut vnctio eius docet vos đ oī-
bus: ⁊ verū eſt: ⁊ nō eſt mendaciū. Et ſic̄ do-
cuit vos manete in eo. Et nunc filioli mane-
te in eo: vt cū apparuerit habeamus fiducia3
⁊ nō ꝯfundamur ab eo in aduētu eiꝰ Si ſciſt
qm̄ iuſtus eſt: ſcitote qm̄ ⁊ oīs q̄ fac̄ iuſticiā
A ex ipo natus eſt. III
Oſtēdit apo- Videte qualē charitate3 dedit nobis
ſtolꝰ de ſocie- pater: vt filij dei nominemur ⁊ ſimꝰ

Propter hoc mundus non nouit nos: quia tate boꝝ in
non nouit eum. Chariſſimi nunc filij dei ſu- patria deſcri-
mus: ⁊ nondu3 apparuit q̄d erimꝰ. Scimus bendo eiꝰ per-
qm̄ cū apparuerit: ſiles ei erimꝰ: qm̄ videbi- fectionem. et
mus eum ſicuti eſt Et om̄is qui habet hanc hortaꝭ ad pu-
ſpem in eo. ſanctificat ſe ſicut ⁊ ille ſanctꝰ eſt. ritatem men-
Omnis qui facit peccatum: ⁊ iniq̄tatē facit tis ac frater-
Et peccatū eſt iniq̄tas. ¶ Et ſcitis q2 ille ap- nam charitatem.
paruit vt peccata tolleret ⁊ peccatū in eo nō 1. Pe. 2. d.
eſt. Omnis qui in eo manet non peccat. Et Eſaie. 53.
om̄is qui peccat nō vidit eū nec cognouit eum B
Filioli ¶ nemo vos ſeducat ¶ Qui facit iuſti- Mat. 24. a.
ciam iuſtus ē: ſicut ⁊ ille iuſtus eſt. Qui fac̄ Mar. 13. b.
peccatū ex diabolo eſt: qm̄ ab initio diabolꝰ Luc. 21. b.
peccat ¶ In hoc apparuit filius dei vt diſſol- Eph. 5. b.
uat opera diaboli. Om̄is q̄ natus eſt ex deo 1. Cor. 5. d. Col. 2. d. Apoc. 22. d. Joh. 8. c.
peccatū non facit: qm̄ ſemen ipſius in eo ma-
net: ⁊ nō poteſt peccare qm̄ ex deo natus eſt
In hoc manifeſti ſunt filij dei ⁊ filij diaboli.
Oīs qui nō eſt iuſtus: nō eſt ex deo ⁊ q̄ non
diligit fratrē ſuum Qm̄ hec eſt annunciatio
quā audiſtis ab initio vt diligatis alterutꝝ
¶ Nō ſic̄ cayn q̄ ex maligᵒ erat ⁊ occidit frēm Gen. 4.
ſuū. Et ꝓpter q̄d occidit eū? Qm̄ opa eius C
maligna erāt: fratris aūt eiꝰ iuſta. ¶ Nolite Joh. 15. c.
mirari fratres ſi odit vos mundus. Nos ſci-
mus qm̄ trāſlati ſumꝰ de morte ad vitā: qm̄
diligimꝰ fratres. Qui nō diligit maēt i mor-
te ¶ Om̄is q̄ odit fratrem ſuū homicida eſt. Leui. 19.
Et ſcitis qm̄ oīs homicida nō h3 vitā etnā3 S. 2. b. Joh. 15. c.
in ſe manentē ¶ In hoc cognouimꝰ charita-
tem dei: qm̄ ille animā ſuā ꝓ nobis poſuit: ⁊
nos debemꝰ ꝓ fratribꝰ aīmas ponere. Qui D
habuerit ſbam huiꝰ mūdi: ⁊ viderit fratrem
ſuū neceſſe hr̄e: ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo:
quō charitas dei manet in eo? Filioli mei: n̄ Rho. 13. b.
diligamꝰ v̄bo neq3 lingua: ſ3 ope ⁊ veritate
In hoc cognoſcimꝰ qm̄ ex veritate ſumus:
⁊ in ꝯſpectu eius ſuadebimꝰ corda nr̄a Qm̄
ſi rep̄henderit nos cor nr̄m: maior ē deꝰ cor-
de noſtro: ⁊ nouit oīa ¶ Chariſſimi ſi cor no- Joh. 16. f.
ſtrū nō rep̄henderit nos: fiduciā habemus
ad deū. ⁊ q̄cq̄d petierimus accipiemꝰ ab eo
qm̄ mādata eius cuſtodimus: ⁊ ea que ſunt
placita corā eo facimꝰ ¶ Et hoc eſt mandatū Joh. 15. c.
eius vt credamꝰ in noīe filij eius ih̄u chriſti: J. 4. c.
⁊ diligamus alterutrū ſicut dedit mandatū
nobis. Et q̄ ſeruat mādata eius i illo manet A
⁊ ipē in eo. Et in hoc ſcimꝰ qm̄ manet in no- Agit apoſto-
bis de ſpū quē dedit nobis. IIII lus de v̄bi in-
Chariſſimi: nolite om̄i ſpiritui crede- carnatiōe ad-
re: ſ3 probate ſpūs ſi ex deo ſint: qm̄ iungēs đ fal-
multi pſeudo ꝓphete exierūt in mū- ſis ꝓphetis ⁊
dum. In hoc cognoſcitur ſpūs dei. Oīs ſpi- antixp̄o. ⁊ de-
ritꝰ q̄ ꝯfiteꝭ ih̄m xp̄m i carne veniſſe: ex deo ſcribit perfe-
eſt. Et om̄is ſpūs q̄ ſoluit ieſum: ex deo non ctionem cha-
ritatis ac hortaꝭ ad eandē

Hic locus tractatur apud Niceph[orum] lib. 14 c. 32.

eſt: ⁊ hic eſt antixp̄s de quo audiſtis qm̄ ve
Joh.18.f. nit: ⁊ nūc iam in mūdo eſt ¶ Vos ex deo eſtiſ
filioli: ⁊ viciſtis eū qm̄ maior eſt q̄ in vob̄ ē
q̄ q̄ in mūdo: ⁊ ipſi de mūdo ſunt: īō de mūdo
loquunt̄: ⁊ mundus eos audit. Nos ex deo
S.1.a. ſum⁹ ¶ Qui nouit deū audit nos: q̄ nō eſt ex
Joh.8.f. deo nō audit nos. In h̄ cog̊ſcim⁹ ſpūm veri
tatis ⁊ ſpūm erroris. Chariſſimi: diligamus
B nos inuicē: q2 charitas ex deo eſt. Et oīs q̄
diligit ex deo natus eſt: ⁊ cognoſcit deum.
Qui nō diligit nō nouit deū: qm̄ de⁹ chari
Joh.3.c. tas ē ¶ In h̄ apparuit charitas dei in nobis:
qm̄ filiū ſuū vnigenitū miſit deus in mūdū:
vt viuamus ꝑ eū. In hoc ē charitas nō q̄ſi
nos dilexerim⁹ deū: ſed qm̄ ipſe prior dilexit
C nos ⁊ miſit filiū ſuū ꝓpiciatiōē ꝓ pctīs nr̄is
1.Cor.4.d. ¶ Chariſſimi ſi de⁹ dilexit nos: ⁊ nos debe
Eph.5.a. mus alterutrū diligere. Deū nemo vidit vn
Phil.3.c. q̄. Si diligamus inuicē: de⁹ in nob̄ manet:
1.Theſ.4.b ⁊ charitas ei⁹ in nobis ꝑfecta eſt ¶ In h̄ cog
Joh.13.g. ſcimus qm̄ in eo manem⁹ ⁊ ipſe in nobis qm̄
Joh.7.f. de ſpūſancto ſuo dedit nob̄ ¶ Et nos vidim⁹
Joh.3.f. ⁊ teſtificamur: qm̄ pater miſit filiū ſuū ſalua
torem mūdi. Quiſq̄ ꝯfeſſus fuerit qm̄ ih̄s
eſt filius dei: deus in eo manet ⁊ ipſe in deo.
D Et nos cognouim⁹ ⁊ credidimus charitati
quā habet de⁹ in nobis. Deus charitas eſt:
⁊ q̄ manet in charitate ī deo manet: ⁊ deus
in eo. In hoc ꝑfecta eſt charitas dei nobiſcū
vt fiduciā habeamus in die iudicij: quia ſic
ille eſt ⁊ nos ſumus in h̄ mūdo. Timor non
eſt in charitate: ſꝫ ꝑfecta charitas foras mit
tit timorē qm̄ timor penam habet. Qui autē
timet nō eſt ꝑfectus in charitate. Nos ḡ di
ligam⁹ deū: qm̄ deus prior dilexit nos. ¶ Si
J.2.a. quis dixerit: qm̄ diligo deum ⁊ fratrē ſuum
odierit: mendax eſt ¶ Qui eīm nō diligit fra
trem ſuū quem videt: deū quē nō videt quō
J.2.b. pōt diligere ¶ Et h̄ mādatum habem⁹ a deo
Joh.13.g. vt q̄ diligit deū diligit ⁊ fratrē ſuū. V
1.Cor.4.d. Omnis q̄ credit qm̄ ih̄s eſt xp̄us: ex
Eph.5.a. deo nat⁹ eſt. Et oīs q̄ diligit eū q̄
Phil.3.c. genuit: diligit ⁊ eum q̄ natus eſt ex
1.Theſ.4.b eo. In hoc cognoſcim⁹ qm̄ diligimus natos
A dei cū deū diligamus ⁊ mādata ei⁹ faciam⁹.
Cōtinuādo ſ dilectione ꝓximi agit de emanatiōe v̄bi ⁊ de ei⁹ manifeſtatiōe ac de fiducia habenda ī deū.
Hec eīm eſt charitas dei vt mādata eius cu
ſtodiam⁹: ⁊ mādata ei⁹ ḡuia nō ſūt ¶ Qm̄ oē
quod natū eſt ex deo vincit mundū: ⁊ hec ē
victoria que vincit mūdū: fides nr̄a. Quis
eſt aūt qui vincit mūdū: niſi qui credit qm̄
B ih̄s eſt filius dei: Hic eſt q̄ venit ꝑ aquam ⁊
1.Cor.15.d. ſanguinem ih̄s xp̄s. Nō in aqua ſolū ſed in
aqua ⁊ ſanguie. Et ſpūs eſt q̄ teſtificat̄: qm̄
xp̄s eſt veritas. Qm̄ tres ſunt q̄ teſtimoniū
dant in celo: pater: v̄bum ⁊ ſpūſſanctus: et
hi tres vnū ſunt. Et tres ſūt qui teſtimoniū

dant in terra: ſpūs: aqua ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres
vnum ſunt. Si teſtimoniū hoīm accipimus
teſtimoniū dei maius eſt. Qm̄ hoc eſt teſti C
moniū dei qd̄ mai⁹ ē qm̄ teſtificatus eſt de fi
lio ſuo ¶ Qui credit in filium dei: habet teſti Joh.3.f.
moniū dei in ſe. Qui nō credit filio: mēdacē
facit eum q2 nō credit in teſtimoniū qd̄ teſti
ficatus eſt deus de filio ſuo. Et hoc eſt teſti
moniū qm̄ vitam eternā dedit nobis deus:
⁊ hec vita in filio eius eſt. Qui habet filium
dei habet vitā: q̄ nō habet filiū dei: vitā nō
habet. Hec ſcribo vob̄ vt ſciatis qm̄ vitā ha
beatis eternam: q̄ creditis in nomīe filij dei.
Et hec eſt fiducia quam habem⁹ ad deū: q2
qd̄cunq̄ petierimus ſcd̄m voluntatē eius au
dit nos. Et ſcimus: q2 audit nos q̄cq̄d petie
rimus. Scim⁹ qm̄ habem⁹ petitiōes q̄s po D
ſtulamus ab eo. Qui ſcit fratrem ſuū pecca
re peccatū non ad mortē: petat ⁊ dabit̄ ei vi
ta peccanti nō ad mortem. Eſt peccatum ad
mortē: nō ꝓ illo dico vt roget q̄s. Oīs iniq̄
tas peccatū eſt: ⁊ eſt peccatū ad mortē. Sci
mus q2 oīs q̄ natus eſt ex deo nō peccat ſꝫ
generatio dei cōſeruat eū: ⁊ malign⁹ nō tan
get eum. Scimus: qm̄ ex deo ſumus: ⁊ mū
dus totus in maligno poſit⁹ eſt. Et ſcimus:
qm̄ filius dei venit ⁊ dedit nob̄ ſenſum vt co
gnoſcamus deū verū: ⁊ ſimus in vero filio
eius. Hic eſt verus de⁹ ⁊ vita eterna. Filio
li: cuſtodite vos a ſimulachris.

Explicit epiſtola beati Johannis
apoſtoli p̄ma. Incipit argumentū
in epl̄am eiuſdem ſecundam.

Uſq̄ a deo ad ſanctā feminā ſcribit:
vt eandem dominā nō dubitet litte
ris appellare eiuſdē q̄ filijs teſtimo
nium q̄ ambulent in veritate ꝓhibet.

Explicit argumentū. Incipit epl̄a
beati Johis apoſtoli ſcd̄a. Ca I A
Senior: electe dn̄e ⁊ natis eius
q̄s ego diligo in veritate: ⁊ nō
ego ſolus: ſed ⁊ oēs q̄ cog̊uerūt
veritatem ꝓpter veritatē q̄ ꝑ
manet in vob̄: ⁊ vobiſcū erit in
eternū. Sit vobiſcum gr̄a miſericordia pax a
deo p̄re ⁊ a xp̄o ieſu filio patris in v̄itate et
charitate. Gauiſus ſum valde: qm̄ inueni d̄
filijs tuis ambulātes ī veritate: ſicͭ mādatū
accepimus a p̄re. Et nunc rogo te dn̄a non B
tanq̄ mādatū nouū ſcribēs tibi: ſꝫ qd̄ habu
imus ab initio vt diligam⁹ alterutrū. Et hec C
eſt charitas vt ambulem⁹ ſcd̄m mādata eius:
Hoc eīm eſt mandatū: vt quēadmodū audi
ſtis ab initio in eo ambuletis: qm̄ multi ſedu
ctores exierūt in mundū q̄ nō ꝯfitent̄ Jeſum
xp̄m veniſſe in carnē. Hic ē ſeductor ⁊ anti

Hortat̄ iohānes Electam ad bonū ꝓſequēdū et malum p̄cauendum ac ponit p̄cauendi modum cū excuſatiōe de breuitate.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf